

ע"פ 3907/20 - אורי אלי ליולקו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3907/20

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: אורי אלי ליולקו

נגד

המשיב: מדינת ישראל

ערעור על החלטת של בית המשפט השלום בנתניה
מיום 14.06.2020 בת"פ 23182-06-19 שניתנה על
ידי כבוד השופטת ה' רונזברג שיינרט

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בנתניה (השופטת ה' רונזברג שיינרט) מיום 14.6.2020 בת"פ 23182-06-19 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש בשנת 2019 כתב אישום המייחס לו הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם והטרדה של בת זוגו לשעבר באמצעות מתקן בזק (להלן: כתב האישום). בתיק התקיימו הליכים מקדמיים בפני מותבים שונים ובהמשך נקבע ההליך לשמיעת הוכחות בפני המותב דנן. זאת, יחד עם תיק פלילי נוסף שתלוי ועומד נגד המערער (להלן: ההליך הנוסף). טרם קיום ישיבת ההוכחות הלין המערער על כך שלא ניתנה לו הזדמנות נאותה ליתן מענה לכתב האישום. בנסיבות אלו, קיים בית המשפט ביום 4.6.2020 דיון במסגרתו העלה המערער טענות מקדמיות המצדיקות לשיטתו את ביטול כתב האישום. בקשתו זו של המערער נדחתה על ידי המותב בהחלטה מנומקת מיום

6.6.2020. עוד נקבע כי אחדות מהטענות שהעלה המערער מצריכות בירור עובדתי ושמיעת ראיות, ולא ניתן להכריע בהן בשלב מקדמי.

2. על רקע זה הגיש המערער, שאינו מיוצג על ידי עורך דין, בקשת פסלות בה טען כי בית המשפט התעלם מבקשות שונות שהגיש בהליך ולא אפשר לו להשמיע את מלוא טענותיו המקדמיות במעמד הדיון. כמו כן טען המערער שפרוטוקול הדיון אינו מדויק והלין על כך שהמותב "בזבז כמעט שעה" בניסיון לשכנעו לקבל ייצוג משפטי.

3. בית המשפט דחה את בקשת הפסילה ביום 14.6.2020 וקבע כי בנסיבות העניין לא מתעורר חשש כלשהו למשוא פנים כלפי המערער. בית המשפט הדגיש כי הטענות שהעלה המערער בדיון מיום 4.6.2020 נשמעו בסבלנות ובאריכות וכי ההחלטה שניתנה יש בה מענה לכל הסוגיות הרלוונטיות. עוד ציין המותב כי הוא פנה מיוזמתו למשיבה על מנת שתבדוק קושי משפטי הנוגע לתוקפו של הצו השיפוטי שאותו הפר לכאורה המערער. הוטעם, כי צעדים אלו ננקטו על מנת לשמור על זכויותיו של המערער וכי גם הפצרתו במערער שייעזר בסנגור נועדה להבטיח שיקבל הגנה מיטבית. בית המשפט קבע שדחיית בקשת המערער לביטול כתב האישום אינה מקימה, כשלעצמה, עילת פסלות והוסיף כי לא גיבש כל עמדה ביחס לתוצאת ההליך.

4. מכאן הערעור דן שבו עומד המערער על כך שבטרם נתקבלה הכרעה בבקשת הפסלות נתן בית המשפט החלטות שונות בהליך וכן בהליך הנוסף, אשר לשיטתו אוחדו ומהווים כעת תיק אחד. לטענת המערער, התנהלות זו של המותב עומדת בסתירה לסעיף 77(א)(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), ומצדיקה את פסילתו. כמו כן הגיש המערער ביום 1.7.2020 בקשה להוספת מסמכים הכוללת החלטות של נציב תלונות הציבור על שופטים בתלונות שהגיש המערער, בין היתר, נגד המותב ותגובתו של המערער להחלטות אלה.

5. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. אכן, לֹא קובע כי "נטענה טענת פסלות נגד שופט, יחליט בה אותו שופט לאלתר ולפני שיתן כל החלטה אחרת". ואולם, עיון בהחלטות אליהן מפנה המערער מעלה כי מדובר בהחלטות טכניות שקיבל המותב, אשר נוגעות בעיקרן להליך הפסלות עצמו. בנסיבות אלו, אין באותן החלטות כדי לגבש עילה המצדיקה את פסילת המותב (השוו: ע"א 5231/19 פלונית נ' פלוני, פסקה 9 (12.9.2019)). טענות המערער אינן מבססות חשש כלשהו למשוא פנים כלפיו מצד המותב, אשר מנהל את ההליך תוך רגישות לזכויותיו.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג בתמוז התש"ף (5.7.2020).

ה נ ש י א ה